

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Zittingsdocument

10.6.2013

B7-0277/2013

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van de verklaringen van de Raad en de Commissie

ingediend overeenkomstig artikel 110, lid 2, van het Reglement

over democratische besluitvorming in de toekomstige EMU
(2013/2672(RSP))

**Gabriele Zimmer, Marie-Christine Vergiat, Alda Sousa, Marisa Matias,
Nikolaos Chountis, Younous Omarjee, Willy Meyer**
namens de GUE/NGL-Fractie

B7-0277/2013

Resolutie van het Europees Parlement over democratische besluitvorming in de toekomstige EMU (2013/2672(RSP))

Het Europees Parlement,

- gezien de verklaring van de top van de eurozone van 29 juni 2012,
 - gezien de blauwdruk van de Commissie van 28 november 2012 voor een hechte economische en monetaire unie,
 - gezien het verslag van de voorzitter van de Europese Raad van 5 december 2013 met als titel "Naar een echte economische en monetaire unie",
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 13 en 14 december 2012,
 - gezien het Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de economische en monetaire unie, hierna "het begrotingspact" genoemd,
 - gezien de mededelingen van de Commissie met als titel "Voorafgaande coördinatie van plannen voor belangrijke hervormingen van het economische beleid" (COM(2013)0166) en "Invoering van een instrument voor convergentie en concurrentievermogen" (COM(2013)0165),
 - gezien de specifieke aanbevelingen per land van de Commissie van 29 mei 2013,
 - gezien landenverslag nr. 13/156 van het IMF van juni 2013,
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de huidige economische en sociale crisis het gevolg is van het neoliberale beleid van de Europese Unie ter bevordering van gedereguleerde financiële markten, geliberaliseerde markten voor producten en diensten en de "financialisering" van de economie, alsook van de vermindering van de overheidsinvesteringen en de toenemende deregulering van de arbeidsmarkt;
- B. overwegende dat de reactie van de EU, de ECB en het IMF (de "trojka") op de economische crisis zowel politiek als economisch gezien verkeerd was; overwegende dat de economische situatie, in tegenstelling tot de voorspellingen, steeds slechter wordt, hetgeen leidt tot wijdverspreide recessie, armoede, sociale uitsluiting en werkloosheid;
- C. overwegende dat nu zelfs leden van de trojka, met name het IMF, hun eigen beleid in twijfel trekken nu het steeds duidelijker wordt dat de onderliggende veronderstellingen, voorspellingen en theoretische grondslagen onjuist zijn gebleken;
- D. overwegende dat de democratische structuren zwaar zijn ontwricht ten gevolge van de opgelegde "marktdiscipline"; overwegende dat de instellingen die de crisis proberen te

beheersen (de "trojka") en de Europese financieringsmechanismen (ESM, EFSF) onvoldoende democratische verantwoording afleggen;

- E. overwegende dat het begrotingspact op ongehoorde wijze inbreuk pleegt op de EU- en nationale wetgeving omdat het beleidskeuzes op begrotingsgebied weghaalt bij de democratische verkozen regeringen van de lidstaten en een obstakel vormt voor alternatieve opties voor het economisch beleid die dringend nodig zijn om herstel mogelijk te maken;
- F. overwegende dat de nieuwe voorstellen van de Commissie voor voorafgaande coördinatie van hervormingen van het economisch beleid en de invoering van een instrument voor convergentie en concurrentievermogen tot doel hebben nog meer beleidskeuzes weg te halen bij de lidstaten, aangezien zij de mogelijkheden voor maatregelen en alternatief beleid aanzienlijk beperken;
- G. overwegende dat in de recente landenspecifieke aanbevelingen nog steeds het verkeerde medicijn wordt voorgeschreven op grond van aanvechtbare veronderstellingen;
 - 1. is uiterst bezorgd over het feit dat de Raad onveranderlijk de intergouvernementele methode gebruikt, en vraagt dat het Europees Parlement en de nationale parlementen volledige en gelijke inspraak krijgen in economische beleidsaangelegenheden;
 - 2. veroordeelt het bezuinigingsbeleid van de EU en vraagt de Raad het beleid om te gooien; acht de door de Commissie voorgestelde nieuwe en bestaande maatregelen volstrekt onvoldoende om de crisis op te lossen en om de EU-lidstaten om te vormen tot democratische en inclusieve samenlevingen ten behoeve van alle burgers;
 - 3. vraagt de Raad terdege rekening te houden met recente studies, bv. van het IMF, waarin erop wordt gewezen dat het bezuinigingsbeleid niet alleen in Griekenland, maar ook in de EU als geheel vernietigende gevolgen heeft gehad omdat de economische veronderstellingen, bv. over begrotingsmultiplicatoren, onjuist zijn gebleken; benadrukt dat het schuldenniveau in de EU is gestegen van 18% in 2008 tot 25% in 2012, terwijl de rijken nog rijker zijn geworden;
 - 4. veroordeelt alle pogingen om de economisch verkeerde en juridisch aanvechtbare overeenkomsten in het begrotingspact om te zetten in EU-wetgeving; verwerpt alle voorwaarden en beperkingen die een schending vormen van het soevereine recht van volkeren om te beslissen over hun economisch beleid;
 - 5. laakt de impliciete, als solidariteitsmechanisme vermomde "wortel en stok"-aanpak van het zogenoemde "instrument voor convergentie en concurrentievermogen", die alleen maar tot doel heeft mensen om te kopen om in te stemmen met verkeerde beleidsmaatregelen die beogen werknemersrechten en sociale rechten te ondergraven en die de kloof tussen rijk en arm nog groter zullen maken;
 - 6. vraagt de Raad zijn mislukte beleid, dat wordt voorgeschreven in de bestaande pakketten inzake economische beleidsaansturing, namelijk de zogeheten sixpack en twopack, om te gooien en verdere voorstellen van de Commissie die dezelfde redenering volgen, te verwerpen;

7. verwerpt de landenspecifieke aanbevelingen van de Commissie als onderdeel van het bezuinigingsbeleid, omdat zij grotendeels een voortzetting van mislukt beleid vormen; vreest ten zeerste dat de uitvoering van deze aanbevelingen onvermijdelijk zal leiden tot nog grotere sociaaleconomische verschillen en een ongelijke verdeling van rijkdom; vraagt de Raad daarom deze aanbevelingen niet te onderschrijven;
8. vraagt de lidstaten echte convergentie te bevorderen door belastingontduiking te bestrijden, belastingparadijzen, ook op hun grondgebied, af te schaffen, een vermogensbelasting in te voeren, de inkomensbelasting op de hoogste inkomens te verhogen, voor een effectieve vennootschapsbelasting te zorgen en de financiële sector en haar speculatieve financiële producten te belasten;
9. is van mening dat de voorstellen betreffende de bankenunie en het gemeenschappelijk toezichtmechanisme, die een ondemocratische instantie (de ECB) die voornamelijk in het belang van de financiële sector werkt, centraal stelt in het financiële toezicht, fundamenteel verkeerd zijn en geen antwoord bieden op de enorme problemen die zich de afgelopen decennia op de financiële markten hebben opgestapeld;
10. gelooft dat een radicale inkrimping van de financiële sector, in combinatie met democratisch toezicht, een voorwaarde is voor economisch herstel; vraagt de Raad tot overeenstemming te komen over een doeltreffend budgettair stimuleringspakket en ervoor te zorgen dat het expansieve monetaire beleid van de ECB ten goede komt aan bedrijven en gewone mensen, en niet aan banken en speculanten;
11. vraagt dat de statuten van de ECB worden herzien;
12. vraagt dat de schulden van de banken niet op de mensen worden afgewenteld, dat er geen banken meer worden gered met overheidsgeld en dat alle toekomstige interventies van het ESM onder volledig democratisch toezicht plaatsvinden;
13. vraagt dat de zogenoemde "memoranda van overeenstemming" tussen lidstaten en de trojka, alsook de maatregelen die uit deze memoranda resulteren, worden ingetrokken; vraagt voorts dat de trojka wordt ontbonden; gelooft ten stelligste dat de lidstaten opnieuw moeten onderhandelen over hun overheidsschuld, een verlening van de betalingstermijnen, de rente en de bedragen;
14. herinnert de Raad eraan dat de Eurogroep zich er in juni 2012 toe verbonden heeft de schulden van banken en overheden te scheiden, maar dat nog steeds niet heeft gedaan; vraagt de Raad ervoor te zorgen dat "erfschuld" in aanmerking komt voor herkapitalisatie via het ESM;
15. vraagt om politiek en democratisch leiderschap in het ontwikkelingsproces door de economische besluitvorming ondergeschikt te maken aan de democratische politieke besluitvorming;
16. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de parlementen van de lidstaten.